



EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

*Külügyi Bizottság
Fejlesztési Bizottság
Emberi Jogai Bizottság*

28.9.2010

KÖZLEMÉNY A KÉPVISELŐK RÉSZÉRE

Tárgy: SZAHAROV-DÍJ A GONDOLATSZABADSÁGÉRT, 2010

A képviselők a mellékletben megtalálják a gondolatszabadságért adományozandó 2010-es Szaharov-díj jelöltjeinek felsorolását ábécérendben, akiket a Szaharov-díj alapszabálya értelmében az Európai Parlament legalább 40 képviselője vagy egy képviselőcsoport jelölt. A melléklet a Titkársághoz beérkezett indokolásokat és életrajzokat is tartalmazza.

KÜLSŐ POLITIKÁK
FŐIGAZGATÓSÁGA

CM832022HU.doc

PE448.983v01-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

SZAHAROV-DÍJ A GONDOLATSZABADSÁGÉRT, 2010

A képviselőcsoportok és egyéni képviselők által javasolt jelöltek

ábécérendben

Jelölt	Tevékenység	Jelölte:
ACCESS	Polgári mozgalom, amely az emberi jogok védelmezőinek segít önmaguk megvédésében és internetes kommunikációjukban. Emellett technológiai segítséget is nyújt, hogy az elnyomó rendszerek cenzúrája ellenére is biztosított legyen az információkhoz való hozzáférés.	Jelölte a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport
Haytham AL-MALEH	Kiemelkedő szír emberi jogi jogász és aktivista, akit 2010. július 4-én hároméves börtönbüntetésre ítélték. A nemzetközi civil társadalmi szervezetek által a per nyomán követésére szervezett küldetések egyértelműen arról számoltak be, hogy Al-Maleh pere nem felelt meg a tisztességes eljárás nemzetközi normáinak.	Jelölte Heidi Hautala és 44 további képviselő
BREAKING THE SILENCE	Egy izraeli nem kormányzati szervezet, amelyet az izraeli védelmi erők (IDF) katonái és veteránjai alapítottak, akik tanúvallomásokot gyűjtenek össze és tesznek közzé a második intifáda alatt Ciszjordániában, a Gázai-övezetben és Kelet-Jeruzsálemben teljesített katonai szolgálatukról, és ezzel fórumot biztosítanak a szolgálatban lévő és a már felmentett izraeli katonáknak és tartalékosoknak arra, hogy bizalmasan leírják az Izrael által megszállt területeken szerzett tapasztalataikat.	Jelölte a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja, valamint az Egységes Európai Baloldal / az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja
Guillermo FARIÑAS	A pszichológia doktora, független újságíró és politikai másként gondolkodó Kubában. Az évek során 23 éhségstrájkot folytatott, hogy tiltakozzon a kubai rendszer különböző erői ellen. Kijelentette, hogy kész meghalni a kubai cenzúra elleni küzdelemben.	Jelölte az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoport, valamint az Európai Konzervatívok és Reformerek Képviselőcsoport, valamint Edvard Kožušník és 91 további képviselő

Aminetu HAIDAR	Szaharai emberi jogi jogvédő és politikai aktivista. A Nyugat-Szahara függetlenségéért küzdő vezető aktivista. Időnként a „szaharai Gandhinak” is nevezik erőszakmentes tiltakozásai, többek között éhségsztrájkjai miatt, amelyekkel a Nyugat-Szahara függetlenségét támogatja.	Jelölte Norbert Neuser, Willy Meyer, Raül Romeva i Rueda és 40 további képviselő
Dawit ISAAK	Eritreiai újságíró, író és drámaíró, 2001 óta politikai fogoly. Nagyon nehéz körülmények között tartják börtönben. Az Európai Parlament többször kérte azonnali szabadon bocsátását.	Jelölte Olle Schmidt, Cecilia Wikström, Marit Paulsen, Lena Ek és 37 további képviselő
Birtukan MIDEKSA	Etióp politikus és egykori bíró. Az ellenzéki Egység a Demokráciáért és Igazságért (UDJ) párt vezetője. 2008. december 28-án Birtukan Mideksát ismét letartóztatták és életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélték. Nyíltan elismerte, hogy folytatja „békés küzdelmét a demokráciáért, az emberi jogok tiszteletben tartásáért és a jogállamiságért” Etiópiában.	Jelölte az Európai Parlament Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Képviselőcsoportja
Thadeus atya, NGUYÊN VAN LY	Vietnami pap és vezető emberi jogi aktivista, aki kizárólag az erőszakmentes küzdelem eszközét igénybe véve igyekszik elérni célját, az emberi jogok egyetemes előmozdítását.	Jelölte az Európai Konzervatívok és Reformerek Képviselőcsoport
OPEN DOORS	Felekezethez nem kötött keresztény misszió, amely az üldöztetésnek kitett keresztényeket támogatja – ez az üldöztetés miatt legtöbbet szenvedő vallási kisebbség. A szervezet jelenleg több mint 45 országban folytat széles körű tevékenységet.	Jelölte az Európai Konzervatívok és Reformerek Képviselőcsoport

Jelölte a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport



Az internet-hozzáférés rövidesen az egyik legkritikusabb modernkori emberi jogi kérdéssé válik – mind önmagában vett, újonnan megjelenő jogként, mind pedig sok egyéb jog gyakorlásának belépőjeként. Az Access egy polgári mozgalom, amely az emberi jogok védelmezőinek segít önmaguk megvédésében és internetes kommunikációjukban. Emellett technológiai segítséget is nyújt, hogy az elnyomó rendszerek cenzúrája ellenére is biztosított legyen az információkhoz való hozzáférés.

A 2009-es iráni választásokat követő elnyomó intézkedések nyomán alapított Access kritikus technikai támogatást nyújtott, amely segített az internet elérhetőségének megőrzésében az iráni demokratikus mozgalom számára. Mivel a választási eredményeket milliók kérdőjelezték meg, a digitális aktivisták online hálózata egy sor beavatkozást indított el annak érdekében, hogy a Facebook, a Twitter, a független blogok és a levelező rendszerek továbbra is ellenőrzés nélkül elérhetőek maradjanak. A digitális aktivisták e világszerte működő hálózata azóta az Accessben egyesült. Az Access munkája során tiltakozó videók és emberi jogi visszaélésekről készült felvételek ezreit segített szabadon elérhetővé tenni (ezeket több mint 5 millióan tekintették meg); több százezer emberi jogi jogvédőnek és egyszerű polgárnak segített abban, hogy biztonságosan átjusson a tűzfalon, és létfontosságú, blokkolt weboldalakat érjen el; lehetővé tette továbbá a jogvédő szervezetek számára, hogy a rezsimek és hackerek folyamatos támadásaival dacolva online maradjanak. Az Access munkájának célja a nyílt, globális internet-hozzáférés, valamint az emberi jogok védelmének és előmozdításának biztosítása.

<http://www.accessnow.org/>

Jelölte Heidi Hautala és 44 további képviselő

Haytham Al-Maleh emberi joggal foglalkozó szíriai jogász, a 2010-es Szaharov-díj jelöltje

Egy évvel azt követően, hogy állásfoglalást fogadott el Muhammad Al-Hassani, az önkényesen letartóztatott és teljes elkülönítésben tartott szíriai jogász ügyében, az Európai Parlament 2010. szeptember 9-én állásfoglalást fogadott el az emberi jogok szíriai helyzetéről, különös tekintettel Haytham Al-Maleh, a 80 éves, emberi jogokra szakosodott jogász ügyére.

Haytham Al-Malehet 2009. október 14-én az Általános Hírszerző Szolgálat tisztviselői önkényesen letartóztatták, a katonai ügyész általi, 2009. október 20-i kihallgatásáig teljes elkülönítésben tartották, majd a Damaszkuszi Második Katonai Bíróság elé állították, annak ellenére, hogy a katonai bíróságok nem lehetnének illetékesek civilek elleni eljárásokban. Letartóztatására éppen az uniós tagállamok által a Szíriával kötendő társulási megállapodás aláírására javasolt időpontban került sor, amelynek alapvető részét alkotja az emberi jogok tiszteletben tartása.

2010. július 4-én Haytham Al-Malehet a szíriai büntető törvénykönyv 285. és 286. cikke alapján háromévi börtönbüntetésre ítélték azzal az indoklással, hogy „a nemzeti érzést gyengítő, hamis és eltúlzott híreket továbbított”. A vádak Al-Maleh úr médiának adott nyilatkozatain alapulnak, amelyekben bírálta a szükségállapotot elrendelő jogszabályok folyamatos alkalmazását Szíriában, valamint a szír hatóságok igazságszolgáltatási rendszer feletti folyamatos ellenőrzését. A nemzetközi civil társadalmi szervezetek által a per nyomán követésére szervezett küldetések egyértelműen arról számoltak be, hogy Al-Maleh pere nem felelt meg a tisztességes eljárás nemzetközi normáinak.

Al-Maleh úr egészsége a nyár folyamán súlyosan megromlott. Ízületi gyulladásban, cukorbetegségben és pajzsmirigybetegségben szenved, ráadásul megtagadták tőle a rendszeres gyógykezelést.

Haytham Al-Maleh elítélése, akit Szíriában kiemelkedő emberi jogi jogásznak tartanak, a jogászok és az emberi jogok védelmezőinek folyamatos üldöztetését jelzi. Nyomatékos figyelmeztetés azoknak a jogászoknak is, akik a jogállamiságot mozdítják elő, és naponta támadják az 1963 óta fennálló szükségállapot által szabott korlátozásokat.

Az EU–Szíria társulási megállapodás aláírását a szír fél kérésére későbbre halasztották. 2009 októbere óta a Bizottság azt a megbízást kapta a Tanácstól, hogy tisztázza a helyzetet, és találjon módot a megállapodás aláírására. A Parlament 2010. szeptemberi állásfoglalásában hangsúlyozta a romló emberi jogi helyzetet, ennek részeként pedig a jogászokkal és emberi jogok védelmezőivel szembeni módszeres elnyomást Szíriában, és világos mechanizmust követelt a szír és az európai partnerek közötti megbeszélések megkezdéséhez az EU által a szír hatóságoktól az emberi jogok és a demokrácia terén elvárt előrelépés tárgyában.

A 2010-es Szaharov-díj Al-Maleh úrnak való odaítélését mindazok jelentős támogatásaként lehetne értékelni, akik Szíriában az emberi jogokat védik, és támogatják a demokratikus

reformokat, és komoly jelzést lenne az EU felé, amelynek az emberi jogok tiszteletben tartása és előmozdítása szempontjából garantálnia kell külső fellépésének következetességét és eredményességét.

Jelölte a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja nevében Rebecca Harms és Daniel Cohn-Bendit

Breaking the Silence



Kik is ők, és mit tesznek

A Breaking the Silence egy izraeli nem kormányzati szervezet, amelyet 2004-ben az izraeli hadsereg katonái és veteránjai alapítottak, akik a második intifáda alatt Ciszjordániában, a Gázai övezetben és Kelet-Jeruzsálemben teljesített katonai szolgálatukról gyűjtenek össze és tesznek közzé tanúvallomásokat.

A megszállással járó igazságtalanságokat és elnyomást figyelmen kívül hagyni hajlamos társadalomban kritikus jelentőségű a Breaking the Silence munkája. A Breaking the Silence hangsúlyozza, hogy az izraeli társadalom hogyan „hunyt szemet továbbra is afelett, és hogyan tagadja azt, ami a nevében folyik”. A Breaking the Silence célja az, hogy az izraeli katonák szemszögéből az izraeli közvélemény elé tárja az izraeli megszállás valóságát, és vitát kezdeményezzen az elhúzódozó megszállásnak mind a palesztin lakosságra, mind az izraeli társadalomra gyakorolt hatásáról.

A Breaking the Silence 2004 óta több mint 650 katonai tanúvallomását gyűjtötte össze, akik a második intifáda kezdete óta a területeken teljesítettek szolgálatot. A Breaking the Silence emellett körutakat szervez a Hebron-hegyvidék déli részére izraeli fiatalok, diákok, politikusok, újságírók, külföldi diplomaták és a nyilvánosság számára, hogy egyedülálló módon, első kézből szerezhessenek tapasztalatokat a térség borzalmas helyzetéről.

A szervezet kiemelten kezeli az általa közzétett történetek hitelességét. Minden történethez két szemtanút követelnek meg, vizsgálatot folytatnak, amelynek során más katonákkal is beszélnek, felvételt készítenek a beszélgetésekről, és ezeket a B'Tselemmel és más szervezetekkel is ellenőriztetik. Számtalan olyan történet van, amelyet azért nem tesznek közzé, mert nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték.

A Breaking the Silence munkáját érintő fenyegetések és kihívások

Jóllehet, a Breaking the Silence munkájának Izraelben és külföldön is sok a támogatója, sokan vannak azok is, akik nem támogatják munkáját, és egyre fenyegetőbb eszközöket felhasználva

megkísérik elérni a szervezet megszüntetését és elhallgattatását. Ilyenek a BtS tagjainak letartóztatásai, a BtS által szervezett körutak elleni támadások és ezek katonai megakadályozása, a nyilvános rágalmozás és a finanszírozás megszüntetésére irányuló kísérletek.

Fogva tartás és letartóztatások: A Breaking the Silence tagjait az izraeli rendőrség gyakran tartja fogva a Hebron melletti Kirjat Arba településen. A fogva tartást különféle okokkal magyarázzák, a rendzavarástól kezdve a telepések támadásai miatti félelmen át a telepések hamis panaszaiig. Soha e panaszok egyike nem bizonyult valósnak, és soha nem emeltek vádat a Breaking the Silence ellen¹.

A telepések támadásai és a körutak katonai úton történő megakadályozása: A Hebronba szervezett körutak ellen a hebroni telepések rendszeresen támadást indítanak, és ezek a támadások egyre erőszakosabbá válnak. Az izraeli rendőrségen tett több tucatnyi panasz ellenére nagyon keveset tettek e támadások ügyében. Ehelyett az izraeli védelmi erők több alkalommal megakadályozták a körutak lebonyolítását, hogy elkerüljék a telepések erőszakos megnyilvánulásait. Ami még rosszabb, a katonai parancsnokok a médiában nyilvánosan kijelentették, hogy az emberi jogi szervezetek, és különösen a Breaking the Silence tagjai felelősek a térségben az erőszakért. Ezek a nyilatkozatok lényegében jogalapot adtak a telepéseknek az aktivisták bántalmazásához és fenyegetéséhez. Ma a Breaking the Silence által lebonyolítani kívánt körutak egyharmadát elutasítják, a mégis megtartott körutak során pedig a telepések zaklatják és fizikailag bántalmazzák az utazókat, valamint számos hamis panaszt nyújtanak be a Breaking the Silence ellen a rendőrségnek. Jelenleg egy katonai rendelet van érvényben, amely tiltja a Breaking the Silence tagjainak, hogy belépjenek Hebronban a patriarchák sírjába.

Nyilvános rágalmozás és a finanszírozás megszüntetésére tett kísérletek: Amióta csak létrehozták a Breaking the Silence szervezetet, különféle kísérletek folynak hitelességének aláásására és nevének befeketítésére. A nyilvános rágalmozás a gázai „Öntött ólom” hadműveletre vonatkozó katonai tanúvallomások közzététele után hágott a tetőfokára. Benjamin Netanjahu izraeli miniszterelnök nyilvánosan elítélte a Breaking the Silence szervezetet², az izraeli külügyminiszter pedig nyomást gyakorolt a külföldi kormányokra annak érdekében, hogy állítsák le a szervezet finanszírozását³. A Breaking the Silence ugyanekkor sok közéleti szereplő uszításának is céltáblájává vált, így például két kiemelkedő talkshow házigazdája az izraeli közszolgálati katonai rádióban arra biztatta hallgatóit, hogy „törjék össze a Breaking the Silence csontjait”⁴.

¹ <http://www.frontlinedefenders.org/node/1570>

² <http://www.haaretz.com/print-edition/news/pm-slams-breaking-the-silence-1.282675>

³ http://www.dutchnews.nl/news/archives/2009/07/israel_wants_clarity_on_human.php

⁴ <http://www.nif.org/issue-areas/stories/nif-protests-public-army.html>

Jelölte az Egységes Európai Baloldal/ az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja nevében Lothar Bisky

Breaking the Silence

A Breaking the Silence (BTS) egy izraeli nem kormányzati szervezet, amelyet az izraeli védelmi erők (IDF) katonái és veteránjai alapítottak, akik tanúvallomásokot gyűjtenek össze és tesznek közzé a második intifáda alatt Ciszjordániában, a Gázai-övezetben és Kelet-Jeruzsálemben teljesített katonai szolgálatukról, és ezzel fórumot biztosítanak a szolgálatban lévő és a már felmentett izraeli katonáknak és tartalékosoknak arra, hogy bizalmasan leírják az Izrael által megszállt területeken szerzett tapasztalataikat.

A szervezett kinyilvánított küldetése az, hogy „megtörje” az IDF katonáinak „csendjét”, akik Izraelben visszatérnek a civil életbe, és „felfedezik a szakadékot a megszállt területeken általuk megtapasztalt valóság és az otthon megtapasztalt hallgatás között”.

A 2004-ben létrehozott Breaking the Silence tanúvallomásokot gyűjt össze a katonáktól, és közzéteszi elbeszéléseiket, hogy megpróbálja „rákényszeríteni az izraeli társadalmat arra, hogy foglalkozzon az általa teremtett valósággal”, és szembenézzen a katonák előtt ismert igazsággal, „a palesztinokkal szemben elkövetett visszaélésekkel, a fosztogatással és a vagyontárgyak megsemmisítésével”.

A szervezet weboldalán írott és videoszalagra vett beszámolókat publikál. A Breaking the Silence 2009. július 15-én egy új füzetet tett közzé „Katonák tanúvallomásai az Öntött ólom hadműveletről, Gázai-övezet, 2009” címmel, és nemrégiben adta ki a női katonák tanúvallomásait is. A csoport tagjai előadó körutakat tartanak Izraelben, Nyugat-Európában és az Egyesült Államokban. A BTS az izraeli lakosság számára körutakat szervez Hebronba.

Az izraeli kormány tiltakozott a Breaking the Silence nemzetközi kormányzati finanszírozása ellen. Egyértelművé tette, hogy kifogásolja az „egyértelműen kormányellenes programmal rendelkező” nem kormányzati szervezetek Nagy-Britannia, Hollandia és Spanyolország általi finanszírozását.

Izrael hollandiai nagykövete azt nyilatkozta, hogy Izrael demokratikus ország, és ezeket a forrásokat azokra a helyekre kellene eljuttatni, ahol nincs demokrácia. Elmondása szerint a Breaking the Silence ugyan „törvényes és jogszerű szervezet”, de a holland kormány általi finanszírozása a „politikai érzékenységekre tekintettel” indokolatlan.

Jelölte az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportja nevében Joseph Daul, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jaime Mayor Oreja, Jacek Saryusz-Wolski, Jarosław Leszek Wałęsa és Francisco José Millán Mon

„Guillermo Fariñas mindazok nevében, akik a szabadságért és az emberi jogokért küzdenek Kubában”

A 48 éves Guillermo Fariñas egykori katonából vált kubai „másként gondolkodóvá”. 1989-ban csatlakozott az ellenzékhez, miután visszaszolgáltatta a Fialal Kommunisták Szövetsége által kiadott igazolványát. A hivatását tekintve pszichológus és újságíró Fariñas létrehozta a „Cubanacan Press” elnevezésű független hírügynökségét, amelynek alapvető célja a világ többi részén élő emberek tájékoztatása volt a kubai politikai foglyok sorsáról. Mindez hiábavaló volt azonban: mára már bezárt az ügynökség, és felhagyott a publikálással. Mivel Kuba nem biztosítja a békés tüntetéshez való jogot, az internetes cenzúra elleni tiltakozásul és a szabad internethez való általános hozzáférés érdekében Fariñas 2006-ban éhségsztrájkot folytatott. Ezt követően ítélte meg számára a Riporterok Határok Nélkül elnevezésű szervezet 2006-ban az Internet Szabadságért Díjat.

Az erőszakmentesség mellett kiálló és a Castro-rendszer elleni kifogásainak hangot adó Guillermo Fariñas a politikai ellenfelek bebörtönzése elleni küzdelem egyik szereplője. Fariñas maga 11 és fél évet töltött börtönben, de a még mindig egyre keményebbé váló kubai rezsim nem tudta elvenni sem elszántságát, sem az emberek iránti empátiáját. Másokhoz hasonlóan ő is az éhségsztrájkot választotta arra, hogy felhívja a közvélemény figyelmét a szabadságjogok kubai helyzetére, számos fogva tartott újságíró és aktivista számára nyújtva ezzel reményt.

Orlando Zapato Tamayo lelkiismereti fogoly csaknem három hónapos éhségsztrájk után bekövetkezett vitatott halálát követően – amelyre annak idején az Európai Parlament is rámutatott – 2010. február 24-én Guillermo Fariñas megkezdte 23. böjtjét, amellyel 26 beteg politikai fogoly szabadon bocsátását követelte, továbbá rámutatott arra, hogy a kubai rendszer letagadja az emberi jogi jogsértéseket. Böjtje 135 nappal később, 2010. július 8-án – ekkorra egészségi állapota is egyre nyugtalanítóbbá vált – ért véget, miután a kubai katolikus egyház bejelentette 52 fogoly 4 hónapon belüli szabadon bocsátását.

Guillermo Fariñas küzdelme így példát állított, és állít még ma is mindazok számára, akik a szabadságért és a demokráciáért küzdenek.

**Jelölte az Európai Konzervatívok és Reformerek Képviselőcsoport,
valamint
Edvard Kožušník és 91 további képviselő**



Guillermo FARIÑAS

A kubai Guillermo Fariñas a pszichológia doktora, független újságíró és politikai másként gondolkodó Kubában. Az évek során 23 éhségsztrájkot folytatott, hogy tiltakozzon a kubai rendszer különböző erői ellen. Kijelentette, hogy kész meghalni a kubai cenzúra elleni küzdelemben.

Nemrégiben fejezett be egy négyhónapos tiltakozó éhségsztrájkot, amellyel 52 rossz egészségi állapotban lévő, bebörtönzött ellenzéki aktivista szabadon bocsátását követelte. Az orvosok szerint Fariñas csaknem életét vesztette.

Miért kell támogatnia az EP-nek:

- Fariñas a véleménynyilvánítás szabadságáért és a demokráciáért folytatott küzdelem igazi szimbóluma.
- Kész életét áldozni ezekért az erkölcsi elvekért.
- Ez lehetőség lenne az EU számára, hogy világos jelzést küldjön a kubai rezsimnek, miszerint az EU közös álláspontját* nem fogják felülvizsgálni, csak akkor, ha valódi lépéseket tesz a totalitárius rendszer liberalizálása felé (szemben a spanyolországi szocialista kormány jelenlegi politikai irányvonalával).

* Az 1996-os uniós politika az emberi jogok és a demokrácia terén tett előrelépést követel annak előfeltételeként, hogy normalizálható legyen a viszony Kubával.

Jelölte Norbert Neuser, Willy Meyer, Raül Romeva i Rueda és 40 további képviselő



AMINETU HAIDAR

Aminetu Haidar (El Aaiún, 1967) szaharai származású, Nyugat-Szahara függetlenségéért küzdő, kimagasló emberi jogi aktivista. A CODESA – Emberi Jogok Védelmezőinek Szaharai Közössége – elnöke. A szaharai Gandhiként is ismert Haidar az erőszakmentes küzdelem és a békés ellenállás megtestesítője.

Aminetu a szaharai népek emberi jogainak védelmezése melletti elkötelezettsége miatt számos alkalommal vált az üldöztetések és elnyomás áldozatává. 1987-ben békés tüntetésen vett részt, amelyen azt követelték, hogy Marokkó, az erről rendelkező számos ENSZ-határozatnak eleget téve, rendezzen népszavazást Nyugat-Szahara önrendelkezéséről. Emiatt ítélet nélkül börtönbe vetették. A titkos marokkói börtönökben négy évre nyoma veszett, ahol több tucat szaharai politikai fogollyal együtt meg is kínozták.

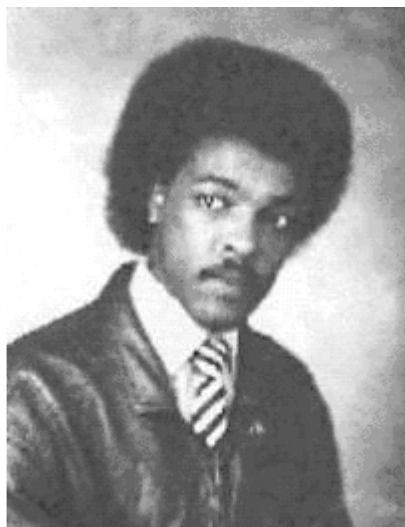
Marokkó 2005-ben hét havi, a marokkói megszállás alatt álló nyugat-szaharai El Aaiúnban található „fekete börtönben” letöltendő szabadságvesztésre ítélte. Az Európai Parlament az említett év áprilisában elfogadta azt az állásfoglalást, amelyben felszólította Marokkót Aminetu és további 36 meggyőződése miatt bebörtönzött szaharai fogoly haladéktalan szabadon bocsátására. Aminetu börtönbüntetése letöltését követően szabadult.

2009 novemberében hazafelé tartott az Egyesült Államokból, ahol a „Polgári bátorságért” díjat vette át, amikor a marokkói hatóságok a nyugat-szaharai El Aaiún repülőtéréről jogtalanul kiutasították, útlevelét elkobozták és Spanyolországba toloncolták. Aminetu a kanári-szigeteki Lanzarote repülőtérén 32 napig tartó éhségsztrájkba kezdett, ezzel sikerült elérnie, hogy hazatérhessen a megszállt területeken lévő otthonába.

A szaharai aktivistát kitüntették többek között 2006-ban a Juan María Brandés emberi jogi díjjal, és a Szabadságért-díjjal, 2007-ben az Ezüst Rózsa-díjjal, 2008-ban elnyerte a Robert F. Kennedy emberi jogi díjat, 2009-ben a Train Alapítvány Polgári Bátorság az Emberi Jogokért díját, valamint 2010-ben neki ítelték a Jovellanos Nemzetközi Díj a Szabadságért és Ellenállásért kitüntetését. Az Amnesty International felterjesztette a Ginetta Sagan-díjra, továbbá Nobel-békedíjra is jelölték.

Jelölte Olle Schmidt, Cecilia Wikström, Marit Paulsen, Lena Ek és 37 további képviselő

Dawit ISAAK



Dawit Isaaq újságíró, író és drámaíró. 1964. október 27-én született. Huszonkilenc évvel később – hosszú és véres szabadságharc után – szülőföldjén létrejött Eritrea állam. Háborús menekültként érkezett Svédországba 1987-ben. 1992-ben lett svéd állampolgár.

Amikor Eritrea elnyerte függetlenségét, Dawit Isaaq visszatért szülőföldjére. Megházasodott, és gyermekei születtek. Végül résztulajdonosa lett az első független újságnak, a Setitnek, ahol riporterként kezdett dolgozni. Az ország függetlensége azonban törékenynek bizonyult: 1998-ban váratlanul újra fellángolt a konfliktus Etiópiával, ami pusztító határháborúhoz vezetett. Dawit Isaaq visszatért Svédországba, hogy előkészítse családjá biztonságba helyezését. Felesége és három gyermeke 2000 áprilisában követték. Göteborgban telepedtek le.

Egy évvel később Dawit Isaaq ismét Eritreába utazott. Azon a tavaszon Aszmarában forrongott a politikai légkör. A határháború intenzív politikai vitát váltott ki. Egy tizenöt kabinetttagból álló csoport többek között demokratikus reformokat és a háborúhoz vezető események alapos, objektív értékelését követelte. Májusban, amikor a tizenöt másként gondolkodó követelése nem találtak meghallgatásra, az interneten egy nyílt levélben fogalmazták meg bírálatukat. A levelet, valamint az elemzéseket, megjegyzéseket és a tizenöt politikusból álló csoport több tagjával készített interjúkat a szabad sajtó publikálta. A tizenöt politikus közül tizenegyet néhány napon belül letartóztattak, ahogy a szabad sajtó tíz vezető újságíróját is. Köztük volt Dawit Isaaq is, akit 2001. szeptember 23-án, vasárnap kora reggel vettek őrizetbe.

Azóta egyikük ellen sem emeltek hivatalosan vádat, és nem került sor tisztességes bírósági tárgyalásra. Az újságírókat és a politikusokat árulónak bélyegezték; az újságírókat azzal is

megvádolták, hogy pénzügyi támogatást kaptak külföldről, ami az eritreai sajtójog szerint bűncselekmény.

Letartóztatása óta kevés jele volt annak, hogy Dawit Isaak életben van. 2001 novemberében Svédország akkori aszmarai tiszteletbeli konzulja, Lis Truelsen megpillantotta őt a rácsokon keresztül, és volt ideje pár szót váltani vele. 2002 áprilisában kórházba szállították – az amerikai sajtószövetség, a Committee to Protect Journalists (CPJ) szerint azért, hogy kezeljék a kínzás során elszenvedett sérüléseit. 2004 nyarán pedig Eritrea stockholmi nagykövete, Araya Desta azt mondta a svéd országos rádióknak, hogy Dawit Isaak jól van. Eddig azonban sem családja, sem a svéd hatóságok, sem pedig a nemzetközi emberi jogi szervezetek számára nem engedték meg, hogy meglátogassák. Az eritreai hatóságok azt állítják, hogy Dawit Isaak csak eritreai állampolgár, nem pedig svéd, így ügye belső ügy.

2010 tavaszán a hírhedt Eiraeiro létesítmény egykori börtönőre, ahol Dawit Isaakot, valamint a többi újságíró és ellenzékit is bebörtönözve tartják, Eritreából Etiópiába szökött. Tanúvallomása szerint a sivatagban található börtön (körülbelül 100 kilométerre a fővárostól, Aszmarától) a rabok társadalom többi részétől való további elszigetelése érdekében nagymértékben önellátó. A cellák háromszor négy méteresek, a felszerelésük pedig egy WC, zuhanyzó és három takaró. A rabok naponta csak egyszer kapnak enni, mindössze hat szelet kenyeret és egy (táplálónak messze nem nevezhető) levest. A börtönőrök nem kommunikálhatnak a foglyokkal. Annak biztosítása érdekében, hogy semmilyen kapcsolat ne alakulhasson ki az örök és a rabok között, az örök mindig hármas-négyes csoportokban dolgoznak. A foglyoknak állandóan bilincset kell viselniük, és általános a pszichológiai kínzás. Nem használják a rabok neveit sem, és mindig csak a számukkal említik őket.

2010 nyarán az eritreai kormány egyik képviselője egy svéd újságnak azt mondta, hogy Dawit Isaak ügyét soha nem fogják bíróságon tárgyalni, mert azt Eritrea nemzetbiztonságát érintő kockázatnak tartják.

2009 januárjában az Európai Parlament Dawit Isaak és a többi bebörtönzött újságíró azonnali szabadon bocsátását követelte az Afrika szarváról szóló B6/033/2009. sz. állásfoglalásában.

2009. február 20-án az Európai Parlament akkori elnöke, Hans-Gert Pöttering levelet küldött Eritrea elnökének, mély aggodalmának adva hangot Dawit Isaak romló egészségi állapota miatt, és megismételve az Isaak és a többi újságíró azonnali szabadon bocsátására irányuló felhívást. Arra is felszólította az eritreai hatóságokat, hogy engedélyezzék, hogy az Európai Bizottság egy tisztviselője egy orvos kíséretében meglátogathassa Dawit Isaakot. 2009-ben Dawit Isaak egyike volt az Európai Parlament Szaharov-díjára felterjesztett három, utolsó körbe bekerült jelöltnek. 2010 júniusában az Európai Parlament elnöke, Jerzy Buzek hivatalos levelet küldött Eritrea elnökének, hogy ismét hangot adjon az Európai Parlament Dawit Isaakkal kapcsolatos mélyszéges aggodalmának.

Jelölte az Európai Parlament Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Képviselőcsoportja nevében Martin Schulz



Birtukan Mideksa

Birtukan Mideksa egy etiópai politikus és egykori bíró. Az ellenzéki Egység a Demokráciáért és az Igazságért (UDJ) párt vezetője. Az etiópai Addisz-Abebában született. A középiskola befejezése után az Addisz-Abebai Egyetemen folytatta tanulmányait, ahol a jogi karon szerzett felsőfokú alapképzési fokozatot. A szövetségi bírói testület 3. kerületében dolgozott jogászként.

Miközben a szövetségi bírói testületben dolgozott, Birtukan Mideksát a szövetségi elsőfokú bíróság 3. kerületi bíróságának bírójává nevezték ki. Ez idő alatt ő elnökölt az egykori védelmi miniszter és a TPLF magas rangú tisztviselője, Siye Abraha nagy nyilvánosságot kapott ügyében, akit korrupcióval vádoltak. Óvadék ellenében szabadlábra helyezte a vádlottat, majd néhány perccel később meglepetten tapasztalta, hogy a kormányhatóságok letartóztatták Siye Abrahát, miközben családja és barátai kíséretében távozott a bíróságról. A beszámolók szerint ezt követően több figyelmeztetést és fenyegetést kapott kormányzati biztonsági ügynököktől.

Később Birtukan Mideksa úgy döntött, hogy csatlakozik egy politikai párthoz, hogy gyors változást idézzon elő az országban, beleértve a jogállamiság elvének elsőrendűségét, valamint az alkotmány teljes körű tiszteletben tartását és végrehajtását, amelynek a hiányáról saját szemével győződhetett meg bírói munkája idején. Csatlakozott a Szivárvány Etiópia: Mozgalom a Demokráciáért és a Társadalmi Igazságosságért párthoz, majd a négy párt koalíciójából alakult Koalíció az Egységért és a Demokráciáért (CUD) párthoz. A 2005-ös választás után pártja szerezte meg a képviselői helyek több mint egyharmadát, és úgy vélte, hogy ha nem lett volna szabálytalan a szavazás és a szavazatszámolás, több helyet is szerzett volna; a kormánypárt megkezdte az ellenzéki pártvezetők (köztük Birtukan Mideksa) bebörtönzését. Birtukan Mideksát az alkotmányos rend megdöntésére tett kísérlet miatt elítélték, és életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték. 2007-ben hosszas tárgyalások után, miután az ellenzék többi vezetőjével együtt 18 hónapot börtönben töltött, kegyelmet kapott. Később megalapította az UDJ-t (Egység a Demokráciáért és az Igazságért), amely ugyanazokat az elveket követte, mint a CUD. A pártnak azért volt szüksége új névre, mert az

uralkodó párt választási bizottsága a CUD-ból kivált egyik szakadár csoport (aka Kinjijt) számára hozott kedvező ítéletet. Birtukan Mideksát választották az UDJ elnökévé, amelynek az a célja, hogy békés eszközökkel változást érjen el Etiópiában.

2008. december 28-án Birtukan Mideksát ismét letartóztatták és bebörtönözték, hogy letöltse életfogytig tartó büntetését, miután 2007-ben visszavonták a számára adott kegyelmet. Birtukan Mideksa egyike volt annak a több mint 100 embernek, akiket a vitatott 2005-ös szavazás után börtönöztek be bűncselekmény vádjával. Újbóli letartóztatását a választások feltételeivel kapcsolatban kirobbant vita idézte elő. Az etiópiai kormány állítása szerint Birtukan Mideksa a „bűnei miatti bocsánatkérés” feltételével kapott kegyelmet. A kormány azt állította, hogy azért rendelték el Birtukan Mideksa újbóli letartóztatását, mert nyilvánosan tagadta, hogy bocsánatot kért cselekményeiért vagy kegyelmet kért volna, továbbá azt állította, hogy most élete végéig be fogják börtönözni. Birtukan Mideksa nyíltan elismerte, hogy folytatja „békés küzdelmét a demokráciáért, az emberi jogok tiszteletben tartásáért és a jogállamiságért” Etiópiában. Problémái akkor kezdődtek, amikor külföldön újságíróknak beszélt arról, hogy hogyan engedték szabadon az ellenzéki vezetőket. Beszámolt arról, hogy az ellenzék és a kormány tárgyalásokat folytatott a „vének tanácsa” közreműködésével, mielőtt végül kegyelmet kaptak volna. A kormány hangsúlyt fektetett arra, hogy a szabadon bocsátandó rabok aláírjanak egy dokumentumot, amelyben „megbánják” az általuk „elkövetett hibákat”, és amely arra enged következtetni, hogy a szabadon bocsátásuk rendes bírósági eljárás része, nem pedig egy tárgyaláson alapuló politikai alku eredménye.

Merera Gudina, a Demokratikus Párbeszéd Fóruma (FDD – Medrek) elnevezésű ellenzéki koalíció vezetője a 2009 novemberében az Egyesült Államokban tett látogatása során a hallgatóság előtt kijelentette, hogy „Birtukan Mideksa lesz Etiópia Mandelája”. Sok támogatója úgy tekint rá, mint Aung San Suu Kyi, a burmai lelkiismereti fogoly etiópiai megfelelőjére.

2009 decemberében az Amnesty International Birtukan Mideksa bebörtönzését „*igazságtalan és politikai indíttatású*” cselekményként sorolta be. Nemzetközi kampányt indított, és követelte szabadon bocsátását, megtámadva az etióp kormánynak azt az állítását, hogy bebörtönzése jogi ügy¹. Amikor egy 2009. decemberi sajtókonferencián szabadon bocsátásáról kérdezték, az etióp miniszterelnök, Meles Zenawi, aki ritkán nevezi Birtukan Mideksát a nevéen, így válaszolt: „Soha senkivel nem születhet megállapodás Birtukan Mideksa szabadon engedéséről. Soha. Pont. Ez egy lefutott ügy.”²

¹ <http://www.ethiopianreview.com/content/11916>

² http://en.wikipedia.org/wiki/Birtukan_mideksa

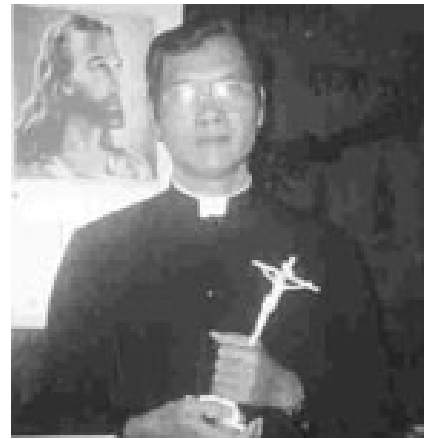
Jelölte az Európai Konzervatívok és Reformerek Képviselőcsoport

Thadeus atya, Nguyen Van Ly

Nguyên Van Ly atya egy vietnámi pap és vezető emberi jogi aktivista, aki kizárólag az erőszakmentes küzdelem eszközét igénybe véve igyekszik elérni célját, az emberi jogok egyetemes előmozdítását. Vezérelvei a következők:

- A mozgás, a tartózkodás, a gyülekezés, a tájékozódás szabadsága, gondolatszabadság és vallásszabadság.
- Egyenlőség és igazság Vietnam népe számára.
- Az igazi demokrácia meghonosítása Vietnamban.

Nguyên Van Ly atyát először 1977 szeptemberében börtönözték be Nguyen Kim Dien érsek két esszéjének terjesztéséért, amelyek a vallási kisebbségek kormány általi elnyomását bírálták. A pap azóta összesen 20 évet töltött börtönben vagy házi őrizetben az emberi méltóság és a demokrácia melletti kiállásáért. Miután 2010 márciusában átmenetileg szabadon bocsátották, hogy orvosi kezelésen essen át, Nguyen Van Ly atyát a hatóságok azonnal szoros felügyelet alá vonták, és mint „nemzetbiztonsági fenyegetést” azzal fenyegették meg, hogy „bármelyik pillanatban” letartóztatják amiatt, hogy felszólította a nemzetközi közösséget, hogy ébredjen végre fel, és vegyen tudomást az emberi jogok helyzetéről Vietnamban.



Nguyên Van Ly atya a következőképpen foglalja össze az emberi jogok és a méltóság érdekében végzett munkáját: „Egy civilizált társadalom soha nem engedheti meg semmilyen kormánynak, legyen annak bármilyen ideológiája vagy politikai elve, hogy eltérjen az egyetemes emberi jogoktól, és saját népét a belső államügyekbe való be nem avatkozás ürügyével egy vasfüggöny mögött elszigetelje”.

Jelölte az Európai Konzervatívok és Reformerek Képviselőcsoport

OPEN DOORS

Az OPEN DOORS egy felekezethez nem kötött keresztény misszió, amely üldöztetésnek kitett keresztényeket támogat – ez az üldöztetés miatt legtöbbet szenvedő vallási kisebbség. Világszerte minden öt, vallási meggyőződése miatt üldözött emberből négy keresztény. A világ sok országában különféle mértékű üldöztetés folyik, az egyedi cselekményektől kezdve a hatóságok általi szervezett elnyomásig.

Az OPEN DOORS-t 1955-ben alapította Anne van der Bijl holland állampolgár, miután üldöztetésnek kitett keresztényeket látogatott meg a kommunista Lengyelországban. Az OPEN DOORS eredetileg a kommunista Közép- és Kelet-Európa, valamint Kína keresztényeihez kívánt eljutni. Az 1970-es években a szervezet kiterjesztette tevékenységi területét a Közel-Keletre, valamint Afrika és Délkelet-Ázsia egyes részeire. A szervezet jelenleg több mint 45 országban folytat széles körű tevékenységet. Ezek a következőket foglalják magukban:

- lobbizás mind a nyugati országokban, mind pedig az elnyomó rezsimek által irányított országokban a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdítása mellett;
- jogsegély és támogatás nyújtása a bebörtönzötteknek és családjuknak;
- központok szponzorálása keresztény menekültek, özvegyek és árvák számára, amelyek segítik őket életük újrakezdésében, továbbá megbékélést hirdető papi rendek és Biblia-iskolák támogatása;
- Bibliák és egyéb keresztény irodalom terjesztése.

Az OPEN DOORS évente közzétesz egy listát (*World Watch List*), amely a keresztények által hitük aktív gyakorlása miatt világszerte elszenvedett üldöztetés súlyossága szempontjából rangsorolja az országokat.

Az OPEN DOORS nemrégiben átfogó segélyműveletet indított el a vallási kisebbségekhez tartozó pakisztáni árvízkárosultak elérésére, akikkel szemben a hivatalos pakisztáni mentőakciók során megkülönböztetést alkalmaztak.

További tájékoztatás:

<http://sb.od.org/> (az OPEN DOORS nemzetközi webes portálja)

<http://www.opendoorsuk.org/> (OPEN DOORS Egyesült Királyság)

<http://www.opendoors.nl> (OPEN DOORS Hollandia)